

Асен сподави въздихата си, махна с ръка, помъчи се да разгони затаената тревога.

На дясната му ръка блесна пръстена който му беше донесъл преди два

~~дни~~ съвършеният брат ~~Иламен~~ като поздрав от далечното албигойско гнездо замъка Монсегюр, който се издигаше на приеблачни висоти в Пирините. На ~~пръстена~~ бе изрязан знака на катарите - пчелата. Всяка година, за деня на летното слънцестоеене, ~~21~~ юни, съвършението братя от върата на бугрите му изпратиха никакъв дар. На 21 юни в замъка Монсегюр ~~българи, албигойци~~ чествуваха празника на Сънцето. На този ден в осмозърният замък слънцето се виждаше едновременно от всички страни. Сънцето... Симбола на доброто... Нему се кланяха древните Аспарухови българи... И в богомилската вяра българите се бяха помъчили да съединят догмите на Евангелието с ~~их~~ добродетелите на древните предци...

Хиляди противоречиви мисли го ~~враждеха~~, безпощадни, неумолими. Беше ли Борис Михаил събрал когато бе ~~акциирих~~ върата на суворите си люде? Нима византийската църква бе дала на людете истините проповядвани от Христа? И така – българската душа се беше раздвоила. Без да може да забрави хилядолетните истини на своя закон, без да може да отхвърли чистата възвишена проповед ~~на Христ~~ за обич и мир...

Върата на бугрите...

Българинът не можеше да ~~акциирих~~ доки които противоречат на истината възвестена от апостолите. Петър беше проповядвал на запад, а Павел на изток... Защо князете на църквата спореха за първенство? Защо написаха възвишено божие слово в световните разпри?

Източната и Западната църква също бяха забравили думите на Назарийнина ~~жаждехи~~ в Иоановото писание: "По това ще познаят всички, че ~~ще~~ сте мои ученици, ако любов имате помежду си."

Щом върховните проповедници на учението за любовта, можеха да се ненавиждат помежду си, какво оставаше за невежите, за насилиниците, за алчните за земни блага?

Не беше ли наистина този свят творение на Дявола, както учеха последователите на Мани? По дух людете принадлежаха на Доброто, а по плот на Злото. На Светлината и на Мрака... На щедростта и ~~алчността~~ на прошката и мъстта... Асен отново дълбоко въздъхна, скръсти ръце, огълзен в своя разговор с Мироиздателя...